

Finansutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och till vissa andra lagar som har samband med den

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och till vissa andra lagar som har samband med den (RP 76/2019 rd): Ärendet har remitterats till finansutskottet för betänkande.

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets skattedelegation.

Sakkunniga

Delegationen har hört

- lagstiftningsråd Tarja Järvinen, finansministeriet
- ledande expert Kari Aaltonen, Skatteförvaltningen
- skattedirektör Anita Isomaa-Myllymäki, Finlands näringsliv rf
- skatteexpert Saara Hietanen, Finnwatch rf
- chef för juridiska ärenden Vesa Korpela, Skattebetalarnas Centralförbund rf
- professor Pekka Nykänen, Tammerfors universitet.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- jord- och skogsbruksministeriet
- Centralhandelskammaren
- Företagarna i Finland rf
- professor Juha Lindgren, Vasa universitet.

Inget yttrande av

- arbets- och näringsministeriet
- Finlands Advokatförbund.

Suomen Veroasiantuntijat ry har beretts tillfälle att yttra sig.

Betänkande FiUB 18/2019 rd

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet ändras så att den utökas med bestämmelser om utflyttningsbeskattning av företag. Vid utflyttningsbeskattning betraktas tillgångarnas orealiserade värde som skattepliktig inkomst när tillgångar ställs utanför Finlands beskattningsrätt utan att det inträffar någon överlåtelse som realiserar beskattning. Bestämmelserna ska tillämpas när tillgångar eller rörelse överförs från ett utländskt samfunds fasta driftställe i Finland samt när tillgångar överförs från ett inhemskt samfund till ett fast driftställe i en annan stat, om Finland inte längre har rätt att beskatta tillgångarna till följd av överföringen. Bestämmelserna ska också tillämpas när ett samfund som är allmänt skattskyldigt i Finland flyttar sin skatterättsliga hemvist enligt finsk lagstiftning eller med stöd av ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning till en annan stat utom i fråga om de tillgångar som fortfarande är faktiskt knutna till ett fast driftställe i Finland. Det värde som ska betraktas som skattepliktig inkomst definieras i lagen som utflyttningsvärde. Enligt förslaget ska Finland, när tillgångar överförs till Finland, godta det värde som fastställts i en annan medlemsstat som anskaffningsutgift i beskattningen utom när det inte motsvarar marknadsvärdet. De föreslagna bestämmelserna om utflyttningsbeskattning ska tillämpas på samfundsskattskyldiga. Bestämmelserna tillämpas inte på vissa kortvariga överföringar av tillgångar.

Dessutom föreslås ändringar i inkomstskattelagen för gårdsbruk, inkomstskattelagen, lagen om beskattningsförfarande, lagen om skattetillägg och förseningsränta, lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen och lagen om skatteuppbörd.

Den skattskyldige ska ha rätt till anstånd med skattebetalningen på grund av utflyttningsbeskattning när tillgångarna överförs till en annan medlemsstat eller en sådan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som med Finland eller Europeiska unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar, motsvarande det bistånd som föreskrivs i indrivningsdirektivet. Skatten ska då betalas i form av betalningsposter som erläggs under fem år. För anstånd med skattebetalningen får en säkerhet krävas, om man kan påvisa en faktisk risk för utebliven uppbörd. I lagen föreskrivs om situationer då anståndet med skattebetalningen ska upphöra och skatten blir möjlig att indriva. På det skattebelopp med vilket anstånd beviljats ska nedfatt dröjsmålsränta betalas. Preskriptionstiden på fem år för en skattefordran börjar löpa separat för varje betalningspost från ingången av året efter förfallodagen. Dessutom föreskrivs det att utflyttningsvärdet i fråga om tillgångar som varit föremål för utflyttningsbeskattning ska beaktas i nettoförmögenhetskalkylen. Regleringen ska också tillämpas på samfund som beskattas enligt inkomstskattelagen och inkomstskattelagen för gårdsbruk. Bestämmelserna i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet inverkar också på bestämmandet av rundradioskatten för samfund, varför den skattskyldige ska ha rätt till anstånd med betalning även i fråga om den rundradioskatt för samfund som följer av utflyttningsbeskattningen.

Förslagen baserar sig på direktivet om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion.

Dessutom föreslår regeringen att det i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet föreskrivs på motsvarande sätt om redovisning som intäkt av reserver i en situation där reserverna inte knyts till ett fast driftställe i Finland. I lagen föreslås det att de bestämmelser om utflyttnings-

Betänkande FiUB 18/2019 rd

beskattning som hänför sig till gränsöverskridande företagsarrangemang i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet ändras så att den skattskyldige ges den möjlighet till anstånd med betalningen som etableringsfriheten enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt förutsätter. Det föreslås också att den gällande lagens bestämmelser om utflyttningsbeskattning i anslutning till företagsarrangemang ändras så att bestämmelserna inte överlappar de föreslagna bestämmelserna om utflyttningsbeskattning.

Utöver det ovannämnda föreslås det i propositionen att en hänvisning i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet ändras.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2020. Lagarna tillämpas första gången vid beskattningen för 2020. Den ändrade momenthänvisningen i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet tillämpas första gången för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2020 eller där-
efter.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med ändringar. Ändringarna är närmast tekniska och förtydligande.

Bakgrund

Syftet med propositionen är att genomföra rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (nedan kallat direktivet mot skatteflykt) till den del det är fråga om bestämmelser om utflyttningsbeskattning.

Direktivet mot skatteflykt innefattar ett flertal åtgärder som är avsedda att skydda staternas skattebaser. Åtgärderna gäller förutom utflyttningsbeskattningen även skattebehandlingen av hybridarrangemang, så kallade bassamfund och bestämmelserna om begränsning av ränteavdrag. Direktivet har också en allmän bestämmelse om skatteflykt där regleringen anknyter till en nationell bestämmelse som redan är i kraft. Direktivet har genomförts nationellt utom vad gäller utflyttningsbeskattning och hybridarrangemang. De redan gällande bestämmelserna blev tillämpliga vid ingången av 2019.

Direktivet har sin bakgrund i det av OECD år 2013 startade projektet mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS, dvs. Base Erosion and Profit Shifting), vars syfte var att begränsa den urholkning av skattebasen för samfundsskatten som följer av aggressiv skatteplanering och skattekonkurrens mellan staterna. Slutrapporten för projektet publicerades i september 2015.

Lagstiftningsmetod

I propositionen föreslås det att direktivet genomförs genom innehållsmässiga ändringar i gällande nationella lagar. Den föreslagna regleringen följer noggrant direktivets bestämmelser och har

Betänkande FiUB 18/2019 rd

genomförts med iakttagande av minimikraven i direktivet. Utskottet understöder den valda regleringsmodellen, även om en del av de sakkunniga förhöll sig kritiska till att genomförandet sker utifrån minimikraven. Andra sakkunniga understödde å sin sida en minimireglering.

Tillämpningsområde

Fysiska personers och dödsboms andel av en näringsammanslutnings resultat indelas på grundval av nettoförmögenheten i förvärvsinkomst och kapitalinkomst och beskattas enligt detta. En utvidgning av utflyttningsbeskattningen så att den omfattar även personbolag skulle innebära att också inkomst som beskattas som förvärvsinkomst omfattas av skattskyldigheten och förfarandet för betalningsanstånd enligt direktivet. Det kan enligt utskottet inte anses vara ändamålsenligt i detta skede. Att fastställa andelen utflyttningsbeskattning och tillämpa förfarandet för betalningsanstånd skulle vara svårare utifrån en progressiv beskattning än utifrån en proportionell beskattning av samfund.

Under sakkunnigutfrågningen framfördes det att det över huvud taget finns få situationer där bestämmelserna om utflyttningsbeskattning kan tillämpas på det sätt som nämns ovan. Bestämmelserna om personbolag skulle i praktiken ha gällt endast utländska sammanslutningars fasta driftställen i Finland samt de situationer där dubbelbeskattning av ett finländskt bolag och ett utländskt fast driftställe undanröjs genom den så kallade undantagandemetoden.

I denna bedömning bör det också beaktas att det inte är möjligt att omvandla ett aktiebolag till ett personbolag utan direkta skattepåföljder, vilket innebär att en sådan omvandling inte blir lockande för att undgå utflyttningskatt.

Av ovan nämnda orsaker anser utskottet att den valda avgränsningen är motiverad. Utskottet ser det dock som viktigt att regeringen följer konsekvenserna av propositionen och den internationella utvecklingen av utflyttningsbeskattningen och bedömer om regleringen bör ändras. Här är det viktigt att beakta direktivets syfte. Syftet med bestämmelserna om utflyttningsbeskattning i EU:s direktiv mot skatteflykt är att trygga medlemsstaternas beskattningsrätt i en situation där skattehemvisten eller medel flyttas bort från medlemsstatens beskattningsrätt utan att det sker någon egentlig överlåtelse som realiserar beskattning.

Goodwill som skapats i den egna verksamheten

Det är motiverat att göra goodwill som uppkommit i den egna verksamheten till föremål för utflyttningsbeskattning, eftersom Finland i en utflyttningsituation förlorar rätten att beskatta inkomst som inflyter på grund av goodwill. Detta gäller i synnerhet situationer där ett fast driftställes affärsverksamhet flyttas från Finland eller där samfundets skatterättsliga hemvist med stöd av ett skatteavtal anses ha flyttats till en annan stat. Frågan om huruvida goodwill som uppkommit i den egna verksamheten eventuellt ska beaktas som intäkt hänför sig också till gränsöverskridande företagsomstruktureringar där Finland förlorar rätten att beskatta inkomst som i framtiden inflyter på grund av goodwill.

Skattebehandlingen av det mervärde som uppstått i den egna verksamheten hänför sig förutom till den nu aktuella utflyttningsbeskattningen också till den skattemässiga behandlingen av upplös-

Betänkande FiUB 18/2019 rd

ning. I fråga om upplösning har det i rättspraxis ansetts att det mervärde som skapats i den egna verksamheten inte är en sådan tillgång som avses i 51 d § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och att det inte medför beskattningsbar inkomst för det samfund som upplöses. I fråga om tillgångar som avses i 52 e § 3 mom. i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet har det i rättspraxis också ansetts att de vid en gränsöverskridande fusion inte kan ges större betydelse än vad som i 51 d § om skattebehandling vid upplösning av ett samfund har tillmätts egendomen. Det har grundat sig på att en fusion som inte motsvarar bestämmelserna i lagens 52 a och 52 b § behandlas som upplösning i beskattningen.

Skattebehandlingen av upplösningen av ett bolag hänför sig å sin sida till bestämmelserna om skattefrihet för aktier som utgör anläggningstillgångar. När bolaget upplöses har den aktieägare som får utdelning i princip för sina aktier betalat ett pris som har påverkats av den goodwill som uppkommit i den egna verksamheten. I en situation där anskaffningsutgiften för en aktie är större än de medel som överförs som utdelning uppstår en upplösningssförlust för aktiens ägare. Rätten till avdrag för upplösningssförlust slopades samtidigt som det år 2004 föreskrevs om skattefrihet för överlåtelsepriset för aktier som utgör anläggningstillgångar och om att anskaffningsutgiften kan dras av i beskattningen.

Vid bedömningen av hur den goodwill som skapats i den egna verksamheten ska behandlas skattemässigt måste man således beakta en eventuell inverkan på upplösningssförlusten och hur en sådan behandlas i beskattningen. När man utöver det som nämns ovan beaktar tidsfristen för genomförandet av direktivet anser utskottet det motiverat att det i nuläget inte särskilt föreskrivs att den goodwill som skapats i den egna verksamheten ska räknas som inkomst vid utflyttningsbeskattningen. Utskottet anser det dock viktigt att regeringen, på det sätt som sägs i propositionen, i en separat utredning granskar beaktandet av goodwill som inkomst som en helhet med hänsyn till olika företagsomstruktureringar.

Enskilda anmärkningar

I enlighet med direktivet föreslår regeringen att det i 51 f § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet ska föreskrivas om godtagande av det värde som använts i den medlemsstat från vilken utflyttningen sker som ingångsvärde, om värdet motsvarar marknadsvärdet. Enligt utskottets uppfattning är det motiverat att precisera bestämmelsen i propositionen så att det i den tydligare konstateras att det värde som används i den medlemsstat från vilken utflyttningen sker ska beaktas, om det motsvarar utflyttningsvärdet. Samtidigt ändras begreppet till den medlemsstat från vilken utflyttningen sker, vilket enligt utskottet bättre beskriver den situation som avses i bestämmelsen. Motsvarande ändringar bör göras i lagförslag 2 och 3.

Det är motiverat att precisera det föreslagna 50 a § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarande så att det i momentet hänvisas till avtal som ingåtts med den skattskyldiges medlemsstat. Formuleringen motsvarar då den formulering som föreslås i 51 e § 5 mom. och 52 i § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet samt formuleringen i artikel 5.4 andra stycket i direktivet mot skatteflykt.

Betänkande FiUB 18/2019 rd

Dessutom vill utskottet slopa 50 a § 9 mom. som onödigt, eftersom det med stöd av bemyndigandet i 15 § 1 mom. i lagen om skatteuppbörd också genom förordning kan föreskrivas om förfallodagar för de betalningar som föreslås i propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagen om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

51 f §. Det är motiverat att precisera bestämmelsen så att det tydligare anges att det värde som används i den medlemsstat från vilken utflyttningen sker ska beaktas, om det motsvarar utflyttningsvärdet. Samtidigt ändras begreppet till den medlemsstat från vilken utflyttningen sker.

2. Lagen om ändring av 3 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk

3 §. Det är motiverat att precisera bestämmelsen så att det tydligare anges att det värde som används i den medlemsstat från vilken utflyttningen sker ska beaktas, om det motsvarar utflyttningsvärdet. Samtidigt ändras begreppet till den medlemsstat från vilken utflyttningen sker.

3. Lagen om ändring av inkomstskattelagen

30 b §. Utflyttningsbeskattning för samfund. Det är motiverat att precisera bestämmelsen så att det tydligare anges att det värde som används i den medlemsstat från vilken utflyttningen sker ska beaktas, om det motsvarar utflyttningsvärdet. Samtidigt ändras begreppet till den medlemsstat från vilken utflyttningen sker.

4. Lagen om ändring av lagen om beskattningsförfarande

50 a §. Anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning. Det föreslagna 9 mom. stryks som onödigt.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Finansutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 5—7 i proposition RP 76/2019 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1—4 i proposition RP 76/2019 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Riksdagen godkänner ett uttalande. (Utskottets förslag till uttalande)

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom.
22 punkten, 51 e §, 52 e § 2 mom. samt 52 g § 3 och 5 mom.,
sådana de lyder, 8 § 1 mom. 22 punkten i lag 736/2019, 51 e § i lag 926/1996, 52 e § 2 mom. i
lag 1733/1995 och 52 g § 3 och 5 mom. i lag 1137/2005, samt
fogas till lagen nya 51 f och 52 i § som följer:

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

22) förluster beräknade i enlighet med 35 b § 5 mom. i inkomstskattelagen av sådana sparliv-
försäkringar, kapitaliseringsavtal och pensionsförsäkringar som avses i 35 b § i den lagen.

51 e §

Tillgångars utflyttningsvärde minskat med den vid beskattningen oavskrivna anskaffningsut-
giften för tillgångarna räknas som skattepliktig inkomst, om

1) ett samfund överför tillgångar till sitt fasta driftställe i en annan stat och Finland till följd av
överföringen inte längre har rätt att beskatta tillgångarna i fråga,

2) ett utländskt samfund överför tillgångar från ett fast driftställe i Finland till sitt huvudkontor
i en annan stat eller till sitt fasta driftställe i en annan stat så att Finland till följd av överföringen
inte längre har rätt att beskatta tillgångarna i fråga,

3) ett samfund flyttar sin skatterättsliga hemvist till en annan stat enligt finsk lagstiftningen el-
ler ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning, utom i fråga om tillgångar som fortsätter att
vara faktiskt knutna till ett fast driftställe i Finland,

4) rörelse som bedrivs vid ett utländskt samfunds fasta driftställe i Finland överförs till en an-
nan stat och Finland har inte längre rätt att beskatta de överförda tillgångarna till följd av överfö-
ringen.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas ändå inte om överföringen av tillgångar hänför sig till
värdepappersfinansiering, tillgångarna har ställts som säkerhet eller tillgångarna överförs i syfte
att uppfylla kapitalkrav eller för likviditetshantering, och avsikten är att tillgångarna ska återgå
till Finland inom 12 månader.

Betänkande FiUB 18/2019 rd

Med utflyttningsvärde avses det belopp till vilket en tillgång kan bytas eller ömsesidiga skyldigheter kan fastställas mellan sådana villiga köpare och säljare som inte är i intressegemenskap på det sätt som avses i 18 b § 2 mom. 3—5 punkten vid en direkt transaktion.

Till den del reserver i situationer som avses i 1 mom. inte faktiskt knyts till ett fast driftställe som bildas i Finland eller de upphör att vara faktiskt knutna till ett fast driftställe i Finland räknas reserverna som skattepliktig inkomst.

Om överföringen av tillgångar, den skatterättsliga hemvisten eller rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe görs till en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller till en sådan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som med den skattskyldiges medlemsstat eller Europeiska unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar, motsvarande det ömsesidiga bistånd som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, tillämpas i en situation som avses i 1 och 4 mom. dessutom vad som föreskrivs om anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning i 50 a § i lagen om beskattningsförfarande.

51 f §

När tillgångar, den skatterättsliga hemvisten eller rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe överförs till Finland, betraktas **det i 51 e § 3 mom. avsedda värde som fastställts i den medlemsstat från vilken utflyttningen sker** som anskaffningsutgift för de överförda tillgångarna, om tillgångarna har värderats till värdet enligt det nämnda momentet i den överlåtande medlemsstaten.

52 e §

Till den del som tillgångarna inte så som avses i 1 mom. faktiskt knyts till ett fast driftställe som bildas i Finland, räknas tillgångarnas utflyttningsvärde enligt 51 e § 3 mom. minskat med den vid beskattningen oavdragna anskaffningsutgifter som skattepliktig inkomst. Om tillgångarna och reserverna senare upphör att vara faktiskt knutna till det fasta driftstället som bildats i Finland i enlighet med 1 mom. eller den rörelse som bedrivs vid det fasta driftstället överförs till en annan stat, tillämpas det som föreskrivs i 51 e §.

52 g §

Till den del tillgångarna och reserverna i ett europabolag eller en europeisk kooperativ förening som flyttar sin stadgeenliga hemort inte faktiskt knyts till ett fast driftställe som bolaget bildar i Finland eller de upphör att vara faktiskt knutna till detta fasta driftställe tillämpas det som föreskrivs i 51 e §.

Vid beskattningen av ett europabolag eller en europeisk kooperativ förening som flyttat sin stadgeenliga hemort från en annan medlemsstat till Finland tillämpas det som föreskrivs i 51 f § vid bestämmandet av anskaffningsutgiften för de tillgångar som överförts till Finland.

52 i §

Om tillgångar överförs till en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller till en sådan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som med den skattskyldiges medlemsstat eller Europeiska unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar,

Betänkande FiUB 18/2019 rd

motsvarande det ömsesidiga bistånd som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, tillämpas i en situation som avses i 52 e § 2 och 3 mom. dessutom vad som föreskrivs om anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning i 50 a § i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020. Lagens 8 § 1 mom. 22 punkten ska dock tillämpas första gången för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2020 eller därefter.

2.

Lag

om ändring av 3 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 3 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967), sådan paragrafen lyder i lagarna 1541/1992 och 1238/2018, ett nytt 5 mom. som följer:

3 §

Till tillgångarnas utflyttningsvärde som räknas som inkomst för samfund tillämpas vad som föreskrivs i 51 e § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. I fråga om anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning tillämpas vad som föreskrivs i 5 mom. i **den** paragrafen. När tillgångar, den skatterättsliga hemvisten eller rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe överförs till Finland, betraktas som anskaffningsutgift för de överförda tillgångarna **det i 51 e § 3 mom. i den nämnda-lagen avsedda värde som fastställts i den medlemsstat från vilken utflyttningen sker**, om tillgångarna har värderats till detta värde i den överlåtande medlemsstaten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020.

3.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till inkomstskattelagen (1535/1992) en ny 30 b § som följer:

30 b §

Utflyttningsbeskattning för samfund

Till tillgångarnas utflyttningsvärde som räknas som inkomst för samfund tillämpas vad som föreskrivs i 51 e § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. I fråga om anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning tillämpas vad som föreskrivs i 5 mom. i den paragrafen. När tillgångar, den skatterättsliga hemvisten eller rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe överförs till Finland, betraktas som anskaffningsutgift för de överförda tillgångarna **det i 51 e § 3 mom. i den nämnda-lagen avsedda värde som fastställts i den medlemsstat från vilken utflyttning-en sker**, om tillgångarna har värderats till detta värde i den överlåtande medlemsstaten.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020.

4.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) en ny 50 a § som följer:

Betänkande FiUB 18/2019 rd

50 a §

Anstånd med betalningen vid utflytningsbeskattning

I situationer som avses i 51 e § 5 mom. och 52 i § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet har en skattskyldig rätt att betala det skattebelopp som följer av att inkomst har räknats som skattepliktig med stöd av 51 e och 52 e § 2 och 3 mom. i betalningsposter som ska erläggas under fem år (*anstånd med betalningen*). Om inkomst räknas som skattepliktig på grund av ändringssökande eller för att beskattningen har ändrats på myndighetens initiativ, har den skattskyldige rätt till motsvarande anstånd med betalningen, dock så att tiden på fem år räknas som om inkomsten hade räknats som skattepliktig i samband med beskattningen för skatteåret.

Den skattskyldige ska begära anstånd med betalningen innan beskattningen för skatteåret avslutas. Om inkomst har räknats som skattepliktig på grund av ändringssökande eller för att beskattningen har ändrats på myndighetens initiativ, ska anstånd med betalningen begäras före den första förfallodagen för den debiterade skatten.

Skatteförvaltningen kan kräva att en säkerhet ställs för att trygga betalningen av skatten, om det finns en påvisbar och faktisk risk för utebliven uppbörd.

Anståndet med betalningen upphörs omedelbart och skatteskulden blir möjlig att indriva, om

1) de tillgångar som överförts till en annan stat eller den rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe överläts,

2) de tillgångar som överförts till en annan stat, den skattskyldiges skatterättsliga hemvist eller rörelse som bedrivs vid ett fast driftställe överförs till ett annat land än ett medlemsland i Europeiska unionen,

3) den skattskyldige går i konkurs eller försätts i likvidation,

4) den skattskyldige underlåter att fullgöra sina skyldigheter med avseende på betalningsposter och korrigerar inte situationen inom tidsperiod på 12 månader eller om försummelsen inträffar under andra året i rad inom tidsperiod på sex månader.

Det som föreskrivs i 4 mom. 2 punkten tillämpas dock inte, om överföringen görs till en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med vilken Finland har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar eller som med Europeiska unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar, motsvarande det ömsesidiga bistånd som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.

En skattskyldig kan avbryta anståndet med betalningen, varvid Skatteförvaltningen bestämmer att de obetalda betalningsposterna ska tas ut.

Det som föreskrivs ovan tillämpas också på rundradioskatt för samfund som avses i 3 § i lagen om rundradioskatt.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid anstånd med betalningen.

~~Närmare bestämmelser om hur förfallodagarna för betalningsposterna bestäms och om antalet förfallodagar finns i finansministeriets förordning om skatteuppbörd (1010/2019).~~

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020.

5.

Lag

om ändring av 5 a och 5 c § i lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 5 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 51/2017, samt
fogas till 5 c §, sådan den lyder i lagarna 51/2017 och 20/2018, ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3—6 mom. blir 4—7 mom., som följer:

5 a §

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta

På kvarskatt enligt lagen om beskattningsförfarande och på skatt som påförs till följd av ändring i beskattningen samt på förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd och som förfaller till betalning efter den månad som infaller efter skatteårets utgång, ska beräknas en ränta som är den gällande referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med två procentenheter, dock minst 0,5 procent (*nedsatt dröjsmålsränta*). Nedsatt dröjsmålsränta ska också beräknas på betalningsposter enligt 50 a § i lagen om beskattningsförfarande.

5 c §

Beräkning av nedsatt dröjsmålsränta

På betalningsposter enligt 50 a § i lagen om beskattningsförfarande beräknas nedsatt dröjsmålsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång till förfallodagen för varje betalningspost. Om anståndet med betalningen upphör, beräknas nedsatt dröjsmålsränta till den nya förfallodag som bestämts på grund av upphörandet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande FiUB 18/2019 rd

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020.

6.

Lag

om ändring 3 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 3 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005), sådan den lyder delvis i lagarna 966/2006 och 311/2019, ett nytt 7 mom., varvid de nuvarande 7 och 8 mom. blir 8 och 9 mom., som följer:

3 §

Värdering av bolagstillgångar

Om tillgångarnas utflyttningssvärde har räknats som inkomst på det sätt som avses i 51 e § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet, 30 b § i inkomstskattelagen eller 3 § 5 mom. i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967), anses som värdet av övriga finansieringstillgångar enligt 1 mom. samt av omsättnings-, placerings- och anläggningstillgångar utflyttningssvärdet. I en situation som avses i 6 mom. beaktas utflyttningssvärdet vid beräkningen av den sammanlagda icke-avskrivna anskaffningsutgiften.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2020.

7.

Lag

om ändring av 50 § i lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till 50 § i lagen om skatteuppbörd (11/2018) ett nytt 4 mom. som följer:

50 §

Preskription av skatt

En betalningspost beträffande vilken anstånd med betalningen vid utflyttningsbeskattning enligt 50 a § i lagen om beskattningsförfarande har beviljats preskriberas fem år räknat från ingången av året efter det år då betalningsposten förfaller till betalning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Utskottets förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att regeringen bevakar konsekvenserna av propositionen och den internationella utvecklingen av utflyttningsbeskattningen samt bedömer om regleringen möjligen bör ändras och vid behov vidtar lagstiftningsåtgärder. Bedömningen ska göras före utgången av 2020 och i den ska regeringen bland annat bedöma om det med tanke på tryggheten av skattebasen är möjligt och nödvändigt att utvidga värdestegringsskatten till att omfatta personbolags affärsverksamhet vid fast driftställe i Finland.

Betänkande FiUB 18/2019 rd

Helsingfors 10.12.2019

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Johannes Koskinen sd
vice ordförande Esko Kiviranta cent
medlem Anders Adlercreutz sv
medlem Tarja Filatov sd
medlem Heli Järvinen gröna
medlem Jari Koskela saf
medlem Markus Lohi cent (delvis)
medlem Pia Lohikoski vänst
medlem Raimo Piirainen sd
medlem Jussi Saramo vänst
medlem Sami Savio saf
medlem Iris Suomela gröna
medlem Pia Viitanen sd
medlem Ville Vähämäki saf
ersättare Toimi Kankaanniemi saf
ersättare Lulu Ranne saf.

Sekreterare var

utskottsråd Ilkka Lahti.